

Unutsaq unudularıq**Dövlətə, dövlətçiliyə sədaqətli ziyalı**

Onu iyirmi bir ildir tanıyram. İlk tanışlığımız vaxtı İsmayılı Rayon İcra Hakimiyyətində şöbə müdiri işləyirdi. Xidməti işləməyə əlaqədar tez-tez görüşürdüm. Rayonun sosial-iqtisadi həyatından yazılar hazırlanmasında jurnalistlərin ən yaxın köməkçisi, sirdaşıydı. Bu dostluğun, sirdaşlığın təməli o hələ rayonda müəllim kimi əmək fəaliyyətinə başlayandan, rayon qəzetinə redaktorluq edəndən, maraqlı yazılarıyla respublika mətbuatına ayaq açandan qoyulub və onu Azərbaycan Jurnalistlər Birliyinə üzvlüyə kimi aparıb. Özünün dediyi kimi, ömrünün ahıllıq çağında, daha doğrusu, ömür kitabının yetmiş altıncı səhifəsinin açıldığı vaxtda, üç qız, bir oğul atasının, on bir nəvənin babasının getdiyi bu yol onun üçün ən yadda qalana, xoşbəxtliyinə əbədi möhür vuranıdır. Çünki bu yol nəvə Valehlə baba Valehin ayaq izlərini özündə yaşadan yoldur. Ona görə də hər dəfə gedib-gələndə daha da cavanlaşır. Yol boyunca verilən sorğu-suallar Valeh babanı geriye, özünün uşaqlıq illərinə qaytarır. O vaxtlarla bu gününün firavanlığının müqayisəsində müstəqil Azərbaycan uşaqlarının xoşbəxtliyindən və onların arasında özünün də on bir nəvəsi olmasından hədsiz qürurlanıb.

İsmayılı rayonunda hamının vəfali dost, dəyərli ağsaqqal, nüfuzlu ziyalı kimi tanıdığı Valeh Salehov həm də dövlətə, dövlətçiliyə olan tükənməz sədaqəti, məhəbbəti ilə də sayılı seçilir. Buna görə çoxlu mükafatlar, fəxri fərmanlar alıb. Ancaq Azərbaycan Respublikasının Prezidenti İlham Əliyevin sərəncamı ilə "Dövlət qulluğunda fərqlənməyə görə" medal ilə təltif olunması ömrünün ən gözəl, unudulmaz bəzəyidir.

Hər dəfə övladları, nəvələri ilə bir yerdə olanda keçən günlərdən, unudulmaz xatirələrindən danışır. 1972-ci ildə Azərbaycan Dövlət Pedaqoji İnstitutunu bitirəndən sonra doğma rayonunda müəllimlik fəaliyyətinə başlaması, rayon qəzetində redaktor olması, on beş ilə yaxın rayon təhsil şöbəsinə rəhbərlik etməsi, nəhayət, rayon icra hakimiyyətinə irəli çəkilməsi və orada şöbə müdiri vəzifəsinə təyin edilməsi, Azərbaycan Jurnalistlər Birliyinin üzvü olması kimi unudulmaz tarixlər övladlarının da, nəvələrinin də yollarında həmişə yaşıl işıq yandırır. Qızlarının biri həkim, digəri isə müəllimdir. Oğlu Taleh İqtisad Universitetini qurtarıb, bu yaxınlarda Azərbaycan Respub-

likası Prezidenti yanında Dövlət İdarəçilik Akademiyasında ikinci təhsilini başa vurub. Rayon gənclər və idman idarəsinin rəisidir.

İllərin əks-sədasından gələn soraqların diktəsi ilə bəzi adamların ürək sözlərini eşitdik.

Hafiz Kərimov - Təhsil İşçiləri Azad Həmkarlar İttifaqı İsmayılı Rayon Komitəsinin sədri:

—Valeh müəllimlə bir yerdə rayon təhsil şöbəsində işləmişəm. O, şöbə müdiri, mən isə həmkarlar ittifaqı komitəsinin sədri. On beş ilə yaxın şöbə müdiri işlədiyə vaxtda rayonda olan 1500-ə yaxın müəllimlə yaxın və səmimi yoldaşlıq münasibəti saxlamaqla yanaşı, onların hər birinə lazımı qayğı göstərməyi bacaran rəhbər olub. Həmişə şən olan, yumor və lətifələri sevmən, poeziyanı xoşlayan Valeh müəllimin yaxşı yol yoldaşlığı da var. Vəzifələrdə işlədiyə dövrdə də Ermənistandan qovulan soydaşlarımızın rayonumuzda yerləşdirilməsində onun fəal ziyallığı, dövlətçiliyə hədsiz sədaqəti, millətini necə ürekdən sevməsi danılmazdır. Valeh müəllim ulu öndər Heydər Əliyev ideyalarının ən gözəl təbliğatçılarından. O, bu gün təqaüddə olsa da, yenə ictimaiyyət arasında öz ziyallıq, ağsaqqallıq borcuna vicdanının səsi ilə səs verir.

Şəfaqət Rəsulov - Əməkdar müəllim:

—Uzun müddət birlikdə çalışdığımıza görə onu yaxşı tanıyram. Dərin elmi və nəzəri biliyə malik olmaqla yanaşı, idarəetmə sahəsində də yüksək təcrübəyə malikdir. Çalışdığı yerlərdə, rəhbərlik etdiyi kollektivlərdə həmişə işçilərə, yoldaşlarına qarşı qayğıkeş və diqqətli olub. Məsul vəzifələrdə işlədiyə vaxtlarda çox cavan olmasına baxmayaraq, rayonun sayılıb-seçilən ağsaqqallarından biri kimi tanınırdı.

Murad Məhərrəmov - İsmayılı Rayon İcra Hakimiyyəti başçısı aparatının ictimai-siyasi və humanitar məsələlər şöbəsi müdirinin müavini:

—Valeh müəllim institutu fərqlənmə ilə qurtarıb. Müəllim işləyib, rayonun müəllimlər ordusuna rəhbərlik edib, rayon qəzetinin redaktoru kimi fəaliyyət göstərüb, rayon icra hakimiyyətində məsul vəzifələrdə çalışıb. Bir sözlə, vəzifələr, vəzifə kürsüləri çox dəyişib. Ancaq dəyişməyən Valeh müəllimin insanlığı, dövlətə sədaqəti, vicdanının təmizliyi olub. Sadə, pak bir müəllim ömrü yaşayıb.

Növbəti gelişimizdə biz də

Valeh müəllimlə görüşməyi qərarlaşdırdıq. Elə icra hakimiyyəti aparatında otaqlardan birində görüşdük. Masanın üstündə çoxlu qəzetlər, kağızlar vardı, nə isə yazırdı.

—Ürəklərimiz necə yaxındır - deyə salamlayıb, hal əhval tutdu. Sözüne davam edib - "Respublika" qəzetində bir neçə nömrədir ardıcıl verilən ölkəmizin sosial-iqtisadi həyatı ilə bağlı yazıları çox maraqla oxuyuram. Material hazırlayıb redaksiyanıza göndərmək istəyirəm. - dedi. - Qəzet bununla çox gözəl iş görür, dövlətimizin bugünkü sürətli inkişafını bütün dünyaya çatdırır. Bu cür materiallara indiki vaxtda çox ehtiyac var.

Keyli, söhbətəşdik. Elə bu vaxt cib telefonuna zəng gəldi:

—Bir azdan gəlirəm, darıxmayın, - deyə cavab verib sonra - evdəndir, həyat yoldaşım deyir ki, uşaqların, nəvələrin, bütün əzizlərin yığışib səni gözləyirlər - dedi: Gülümsəyə-gülümsəyə - axı, mən bu gün - fevralın yeddində bir yaş da böyüyürəm, yetmiş beşdən yetmiş altıya keçirəm. Köhnə tanışlar kimi mən bir qədər də sevindim. Çünki həmişə cavan görünən Valeh müəllimin bugünkü gəzişi, gülüşü, işləmək həvəsi onun yetmiş beşə çatdığı yox, əksinə daha cavan olduğunu dikte edirdi. Aldığım dəvətə görə axşam Valeh müəllimin ad günü münasibətilə keçirilən tədbirin iştirakçısı oldum. Orada evin ağsaqqalına, övladların atasına, kürəkənlərin qayınatasına, ən başlıcası da nəvələri Fatimənin, Hüseyinin, Cəfərin, Kainatın, Tərlanın, Simranın, Valehin, Xədicənin, Gülərin, Zeynəbin və Gülnurənin babaya olan sonsuz məhəbbət və sevgisinin şahidinə çevrildim. Valeh müəllim həyatdakı uğurlara görə dövlətinə, mehriban, səmimi ailəsinə, dostlarına, bütövlükdə xalqına və ziyallıq fəaliyyətinə həmişə dəyər verən rayon icra hakimiyyətinə minnətdardır.

Rasim AMANOV,
"Respublika".